

en meget væsentlig Del skyldes den uheldige Lov af 27de November 1863, som for Tiden er den, der regulerer de koloniale Forhold, og navnlig Koloniernes Forhold lige overfor Moderlandet. Jeg tror, at en alvorlig Underjøgelse af Sagen nødvendigvis maa føre til det Resultat, at det er uundgaaelig nødvendigt, at der sker Forandring i Kolonialloven af 27de November 1863, og navnlig da i den Retning, at den uheldige Sammenblanding ifølge denne Lov af Statsanliggender og Kommuneanliggender, Statsindtægter og Kommuneindtægter, Statsudgifter og Kommuneudgifter ophører, saaledes at Staten kommer til at raade for, hvad der vedkommer den, og Kommunen kommer til at raade og bære Ansvar for, hvad der kun har kommunal Interesse. — Jeg skal dernæst fremsætte for det ærede Ting et Forslag om Ordningen af det statistiske Bureau. Et Forslag herom blev fremsat af mig for 2 Aar siden, men naaede kun gennem 1ste Behandling i dette Ting og til Udvalg. Det blev fremsat paany i forrige Samling og naaede da en 2den Behandling og Stillelse af Vædringsforslag til 3dje Behandling, uden at dog 3dje Behandling fandt Sted. Jeg fremsætter nu Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 2den Behandling, kun med et Par ubetydelige Vædringer, der falde sammen med Vædringsforslag, der af det daværende Udvalgs Ordfører vare stillede til 3dje Behandling. — Endelig har jeg endnu at fremsætte for det ærede Ting et Lovforslag om Statens Overtagelse af St. Croix Fællessukkerkogerier. Det er en gammel Bekendt for det ærede Ting. Det fremsættes af mig i samme Skikkelse, hvori det fremsættes i Fjor, kun med et Tillæg af 4 pCt. Forhøjelse af Indløsningssummen for Sukkerkogerierne, altsaa med et Tillæg af et Aars Rente af den Købesum, som man var kommen overens om mellem Selskabet og Finansministeren. Jeg benytter Lejligheden til at gøre det ærede Ting opmærksom paa, hvorledes det har stillet sig i de forløbne fire Aar med Driften af Fællessukkerkogerierne, der jo som bekendt ere overtagne som brugeligt Pant af Statskassen. Forholdet stiller sig saaledes, at i det første Aar, fra 1ste November 1887 til 1ste November 1888, har den givet et Overskud af 109,000 Kr., i Aaret 1888—1889 et Overskud af 164,000 Kr., i det tredje, 1889—1890, et Overskud af omtrent 150,000 Kr. I de tre første Aar har det altsaa givet et Overskud af 424,000 Kr., et Resultat, som det forekommer mig, at man har al Grund til at være tilfreds med. Men desværre — efter det tredje Aar kommer det fjerde Aar 1890—1891. For

dette Aar er Regnskabet ikke afsluttet og kan ikke være afsluttet; men det lader sig allerede sige med fuld Bestemthed, at dette Aar ikke alene ikke vil give noget Overskud, men vil give et meget betydeligt Understud for Driften. Og det hidrører ganske simpelt fra den Misvækst, der har været paa St. Croix. Der har ikke været noget Materiale at behandle. Jeg skal angive, hvor meget Materiale der har været oparbejdet i de tre første Driftsaar til Sammenligning med det Materiale, der har været oparbejdet i det sidste, idet en Sammenstilling af disse Tal jo tilnærmelsesvis ogsaa vil give en Forstilling om, i hvilken Grad Høsten i det sidste Aar har været mislykket, hvorledes dette Aar har været, hvad man med fuld Føje kan kalde et Misvækstsaar. Forholdet er det, at medens Sukkerkogerierne i de tre første Aar have oparbejdet henholdsvis 62, 128 og 81 Mill. Pd. aarligt og altsaa i Gennemsnit 90 Mill. Pd., har det hele Materiale, der har været at bearbejde i Aar, været 16 Mill. Pd., altsaa mellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{6}$ af det Normalmateriale, som har været til Disposition til de foregaaende Aar. Og dette hidrører ingenlunde fra, at man ikke har haft de samme Leverandører, men fra, at Leverandørerne ikke have haft noget at levere, og det, fordi de ikke have høstet noget. Jeg tror, dette giver en ret god Forstilling om, i hvilken Grad hele det økonomiske Vævære derude beror alene paa Udbyttet af en enkelt Produktion, Sukkerproduktionen. Vi behøve blot her i Landet at forestille os, hvorledes Forholdet vilde stille sig, dersom Høsten en Gang kun gav $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af et ordinært Udbytte. Det vilde blive mere end Misvækst, det vilde ligefrem blive Hungersnød. For St. Croix er det ikke Hungersnød i den Forstand, at det er Fødemidler, det gaar ud over, men det vil alligevel i økonomisk Henseende have en lige saa ødelæggende Indflydelse for Producenterne til Følge som hvis her et Høstudbytte gik ned til en lige saa lille Kvota af det sædvanlige Udbytte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter:
 a. Forslag til Lov indeholdende nogle Forandring i Forligslovgivningen. b. Forslag til Lov om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gift og andre for Sundheden farlige Stoffer. c. Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet